

Az elviselhetetlenke – Lengyel László balladája

2022 június 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van az a típus – örök, már a Neander-völgyben is távolabb ült a t?zt?l és duzzogott

, de ott legalább egy id? után elintézték –, akinek semmi sem jó. És ezt a bels? nyomorúságot, sivárságot, sikertelenséget aztán kivetíti a világba, és elégedetten néz körül: „Na ugye, megmondtam! Nem én vagyok egy tehetetlen, képtelenség, ostoba se...ggfej, hanem a világ elviselhetetlen, és nem érdemel meg engem.” Vagy ahogy a régi vicc tartja:

Mi van a hipochonder sírkövére írva? Hát az, hogy »na ugye...«

Ez a típus el?szeretettel hiszi magát a „fölséges T?z csihológjának”, holott ?k azok, akik az els? láng fellobbanásakor elmakogták a „Legkülönb embernek”, hogy nem lesz ez így jó, mert egyrészt túl meleg, másrészt nem fér hozzá mindenki.

Van erre a típusra egy ?si magyar szó, a kocsmákban, gyáruvarokon cigarettaszünetekben, buszmegállóban várakozás közben, nyáron a Balatonnál sör mellett, de még a tanári szobákban, a nagyszünetben is ezzel a szóval foglalták össze ezt a típust. A szó „f”-vel kezd?dik és „sz”-ra végz?dik, de újságban nem szabad leírni, így csak vélelmezni tudom, hogy kedves olvasóim kitalálják, mir?l is van szó. Annál is inkább remélhetem ezt, mert mint mindenkiében, így kedves olvasóim ismeretségi körében is megtalálható ez a típus. Akit mindenki utál, a családi rendezvényekre, sátoros ünnepekre vagy nem hívják meg, vagy ha mégis, akkor kerülnek, mint a pestisest, egyedül hagyják, vagy nagyon hamar összevesznek vele, akkor meg sért?dötten elvonul, s magában elégedetten konstatálja, hogy lám-lám, ebben is igaza volt, a család elviselhetetlen és nem érdemli meg ?t.

És akkor hazamegy, és magányos, bűdös odújában, viseltes, kötött mellénykéjében leül, s nekilát papírra vetni okosnak és bölcsnek vélt sorait. Például ezeket:

A többség ma orbáni ember – homo orbanicus. Szüleid és nagyszüleid egy kádári konszolidációs többségben alakították ki magukat, gyártották le ?ket homo kadicusszá. Jól bírták. Szerették. A homo orbanicus a rendszerváltás és az ellen-rendszerváltás politikai, gazdasági és társadalmi csataterein n?tt fel, állandó konfliktusok, sérelmek, gy?löletek, hideg polgárháború közepette. ?k születték Orbánt, vagy Orbán ?ket? Egymást teremtették. A homo orbanicus megtanulta, hogy az uralkodó lopása tabu. A homo kadicus magát vezette, a homo orbanicust a vezére vezényli. A homo orbanicusnak nincs családja, csak hasznos és haszontalan rokonai, nincsenek barátai, csak cimborái. Megtanulták, az egyik ember (ki)használja a másikat, nem bízik senkiben, és benne se bízik senki. A közvilág megfert?zte a magánvilágot a maga nyers, újgazdag, új-hatalmas erkölcstelen erkölcseivel. A kétezres években született unokák feln?tt korában már csak Orbán Viktor, az er? és az akarat uralkodik.

Ó, hát persze...

Ez a sok „bölcsesség” nem más, mint az unásig ismert és ismételt toposzok halmaza, amelyet ez a típus 1993 óta (akkor tagadtuk meg a részvételt a Demokratikus Charta elnevezés? moslékban), de leginkább 2010 óta ismételtet monomániásan, mondogatják, kizárólag egymásnak, aztán szemlézgetik, felolvassák hangosan, s?t tartanak felolvasóesteket, színdarabokat is rendezgetnek mindebb?l, amiket aztán el?adnak egymásnak, bűdös kis pinceszínházakban, és el vannak ájulva m?vészetük és bátorságuk hatalmasságától, belterjes, gnóm közösségeikben újra meg újra elmantrázzák ugyanazt ugyanazok, egykorvolt „hatalmasságok”, akikre ma már senki sem kíváncsi, olyannyira jelentéktelenek, feleslegesen és unalmasak, s ezt nem bírván elviselni, olykor-olykor el?ugranak a nyilvánosság valamelyik viperafészkéb?l, és egzaltáltan elbőfögik, miszerint:

Vannak a kedveltek [...] A kedveltek, becsapottak, abszolút becsapottak. És vannak a [...] nem tudom, a futók még, vagy nem tudom, mit csinálók még. Nem emberi élet [...] Például a Fideszben azok a fiatalemberek, akik ott jó állásokat kaptak, azok egyrészt le vannak fizetve, másrészt kinyalják Orbán bácsinak a s...ggét, és mindenre azt mondják, hogy zseniális és nagyon jó.

Ó, hát persze...

És mi állunk, és nézzük döbbenet, hogyan nyalják ezek körbe-körbe egymás s...ggét 1989 óta, rendületlenül és fáradhatatlanul, akkor hozta ?ket össze a „vagy lábszag és Mucsa, vagy szabad demokrata többség” hazugsága és aljassága, és azóta képtelenek kiutat találni egymás alfeléb?l. De már nem is akarnak, már csak ezt ismerik és

ezt szeretik.

De térjünk vissza egy pillanatra Mellényke, Elviselhetetlenke durcás kis dühöngésére! Arra a családdogra, tudják:

A homo orbanicusnak nincs családja, csak hasznos és haszontalan rokonai, nincsenek barátai, csak cimborái.

Nos, ez itt a belső világ és a saját valóság kivetítésének iskolapéldája! S tudják, honnan lehet tudni ezt? Mutatom!

Soros György, ezeknek a nyomorult senkiknek ikonja, szerelme, messiása, a következőket írja A lehetetlen megkísértése című könyvében, amely a nyitott társadalom dicsőítése:

A nyitott társadalom elképzelését logikusan végiggondolva, hadd próbáljam meg most leírni, hogyan nézne ki egy korlátlanul változó társadalom.

Az élet minden területén választási lehetőségek nyílnának: a személyes kapcsolatok, az eszmék és vélemények, a termeléseszközök és -anyagok, a társadalmi és gazdasági szerveződések területén.

Ilyen körülmények között az egyén foglalná el a legmagasabb polcot. A szerves társadalom tagjai tökéletes függőségben vannak. Egy korlátozottan változó társadalomban a hagyományos értékek és viszonyok még mindig kötik az emberek viselkedését: a nyitott társadalomban azonban egyetlen létező kötelék sem végleges, és az ember nemzethez, családhoz, embertársaihoz fűződő kapcsolatai kizárólag saját elhatározásától függenek. [...]

Abban a világban, amelyben minden tevékenység választható, a gazdasági viselkedés fog jellemezni minden viselkedési formát. Ez nem jelenti szükségképpen azt, hogy az emberek több figyelmet fognak szentelni a javak birtoklásának, mint a szellemi, művészi vagy erkölcsi értékeknek, csupán azt, hogy minden érték piaci fogalmakra váltható. Ez azt jelenti, hogy a piacmechanizmus elveit olyan távoli területre is ki lehet terjeszteni, mint a művészet, a politika, a társadalmi élet, a szex és a vallás. Nem minden értékes dolog adható-vehető, mivel vannak olyan értékek, amelyek tisztán személyesek, és ezért nem lehet elcserélni őket (például az anyai szeretet); mások a csere folyamán értéküket veszítik (például a becsület); megint másokat fizikailag lehetetlen vagy törvénytelen árusítani (például az időjárás vagy a hivatali kinevezések); de a piaci mechanizmus hatóköre a lehetséges végső határig ki lesz terjesztve. [...] Az euthánázia, a génebézés vagy az agymosás gyakorlati jelentőségű kérdésekké válnak. A legbonyolultabb emberi funkciókat, mint például a gondolkodást, elemi egységeire lehet majd felbontani és mesterségesen újra elállítani.

Mindaz lehetségesnek fog tűnni, amirel nem bizonyosodott be, hogy lehetetlen. A korlátlanul változó társadalomnak talán a legmegdöbbentőbb tulajdonsága a személyi kapcsolatok leépülése. Ami egy kapcsolatot személyessé tesz, az az, hogy egy bizonyos személyhez kötődik. Barátok, szomszédok, házastársak, ha nem is kicserélhetőkké, de legalábbis könnyen pótolhatókká válnak, ha rendelkezésre fog állni egy kicsivel jobb vagy egy kicsivel különböző. Mindezen kapcsolatversenyfeltételek között választható lesz.

A szülő-gyermek viszony nyilván megmarad, de fontosságát veszti. Egyáltalán, a személyes kapcsolatok fontosságukat veszítik, mint ahogy az emberek közötti kapcsolatokban a fizikai jelenlétet hatékonyabb kommunikációs eszközök váltják föl.”

Izgalmas, igaz? Nagyon köszönöm Woynarovich Feri barátomnak, hogy felhívta rá a figyelmemet, s még ezt írta nekem:

Szólni kellene Lengyelnek, hogy amit ? »homo orbanicusnak« nevez, és megvetéssel emleget, azt már Soros kitalálta, és mint a teljesen kiépült nyílt társadalom ideáltípusát írja le. Lengyelnek ezt nem kellene fikáznia, pláne nem összeorbanóznia, mert Gyuri bácsi még megharagszik.

Igen. Ehhez semmit sem kell hozzátenni. És azt se felejtjük el, hogy Mellényke, Elviselhetetlenke, és az összes többi nagy tanítómestere, Heller Ágnes, Vajda Mihállyal az oldalán már 1970-ben megírta kívánatos jövőként mindazt, amit Soros is megírt, és amit most Mellényke „homo orbanicusként” próbál eladni. Íme:

„Az általunk elképzelt kommuna kifejezetten a polgári család »utóda«. Így nem a kommunista társadalom gazdasági vagy politikai alapsejtje. Az osztársadalmi organizáció egésze teljesen független a kommunától; az

utóbbi a mindennapi együttélés szervező központja. Elképzelésünknek tehát semmi köze sincsen a fourieri falanszterhez és más hasonló, termelőegységként funkcionáló kommunákra vonatkozó tervekhez, úgyszintén a sokszor ugyancsak »kommunáknak« nevezett lakóhelyi egységekre épülő közösségekhez. Éppen, mert csak a család funkcióját tölti be, széles körű megvalósulása nem lehet független az osztálytársadalmi politikai szituációtól, a kommunizmusnak a társadalom minden szintjén való megvalósításától. Úgy gondoljuk azonban, hogy hozzásegít egy osztálytársadalmi szinten realizálódó kommunista átalakuláshoz, amennyiben kitermelni segít az ehhez adekvát embertípust és mindennapi életkereteket. Közvetlen funkciója tehát a fent említett konfliktusok megoldása, közvetetten azonban megteremti a feltételeit annak, hogy a gazdasági és politikai struktúrában végbemenő kommunisztikus változások irreverzibilissé válhassanak. Ez nem annyit jelent, hogy »meg kell várni« a kommunák szervezésével, amíg osztálytársadalmi szinten a kommunisztikus átalakulások legalábbis radikálisan beindulnak, ellenkezőleg, a két folyamatnak együttesen – párhuzamosan – kell beindulnia. Az is lehetséges, hogy – amennyiben a szituáció inkább ennek kedvez – a kommunákra való áttérés időben megelőzi az összefolyamatot. [...]

A kommuna szabadon választott közösség. Tagjai közé azok tartoznak, akik tagjai akarnak lenni, s akiket a közösség minden tagja mint ilyet elfogad.

A kommunába egyének lépnek be; a belépő családok minden egyes felnőtt tagja, mint egyén lesz kommunatag. A létszámnak természetesen biztosítania kell azt, hogy a kommuna ügyeit közvetlen demokratikus formában lehessen intézni.

–
[A kommunában az egyének individualitását minden formában tiszteletben kell tartania. Három követelmény van, melynek betartása nélkül nem tartjuk elképzelhetőnek a kommunaforma működését. Ezek: 1. Munkakötelezettség \(a kommuna minden munkaképes felnőtt tagja dolgozik; részt vesz a társadalmi munkamegosztásban\). Így például mai szituációt tételezve sem fogadható el a kommunán belül, hogy a jól kereső férfi a hozzá tartozó nőt eltartsa. 2. A társadalmi munkamegosztásban elfoglalt hely senkit sem mentesít a kommunán belüli közösségi feladatok ellátása alól. 3. Mindenkinek valamiféle formában kötelessége foglalkozni a kommuna gyermekközösségével, akár vannak »saját« gyermekei, akár nem.](#)

[Ezek vagytok ti. Csak rémületes ürességeket, feleslegességeket, boldogtalanságokat kivetítitek a környezet? világra, és elvárnátok, hogy mindenki érezze sz...rul magát, ha már egyszer ti sz...rul vagytok. És még mindig nem fogtátok fel, hogy ti minél nyomorultabbak vagytok, a többség annál jobban lesz.](#)

[Mellényke, Andorka, s ti mind, akik sosem voltatok a „Tűz csiholói”: lefűt a kávé...](#)

[Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu](http://www.magyar nemzet.hu)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
